REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

„GAZETA" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șese luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 237. Brașov, Luni-Marți 26 Octomvrie (8 Noemvrie). 1904.

Din causa sfintei sërbători de mâne, Marți, diarul nu va apărê până Miercurî séra.

Majestatea Sa la Budapesta.

Pentru moment este cestiunea revisuirii regulamentului camerei, asupra căreia e ațintită atențiunea cercurilor politice. Contele Tisza înainteză cu multă îndrăsnélă pe linia, ce și-a tras'o încă înainte de venirea sa la cârmă. Cu tóte că opozițiunea a luat din capul locului față cu planul lui de revisuire o atitudine cu totul ostilă, declarând că nicî nu voesce sĕ ia parte prin delegații ei în comisiunea, ce va avê sĕ fie însărcinată de cameră cu compunerea proiectului de revisuire a regulamentului, ministrul președinte l'a adus în discusiunea camerei fără cea mai mică amânare.

Lupta între guvern și opozițiune s'a început Sâmbătă. Ea, după tóte prevederile, va fi una din cele mai crâncene lupte parlamentare câte s'au dat până acum în camera ungară. Isbucnirea din nou a obstrucțiunii va fi inevitabilă. Cu tóte astea resultatul este nesigur. Se póte că obstinata obstrucțiune din partea partidelor, carî se opun orî-cărei încercărî de revisuire, va aduce după sine disolvarea camerei, cu care de mult amenință guvernul actual; se mai póte însĕ, ca, judecând după alte precedente, o parte mare a indenpendiștilor sĕ cedeze în decursul luptei și ast-fel sĕ facă posibilă revisuirea.

E semnificativ, că tocmai în aceeașî di, în care s'a început lupta în dietă, a sosit și Majestatea Sa de la Viena la Budapesta. Acéstă împrejurare credem că nu e numai întêmplătóre, ci că Suveranul prin presența sa în capitala ungară a voit sĕ arate cât de mult se intereséză și coróna de planul de revisuire al guvernului.

Cu tótă atențiunea încordată ce o reclamă afacerea revisuirii, șoviniștii și foile lor nu înceteză de a se ocupa și de rĕsboiul, ce li-se declară naționalităților prin proiectul Berzeviczy. Și aicî se impune de sine întrebarea, că óre venirea Majestății Sale la Budapesta nu a avut în vedere, décă nu altfel, cel puțin în a doua linie, și acest rĕsboiŭ, care nu se va purta și sfêrși în dietă, ci numai se va ațîța acolo în contra marei majorităță a poporațiunei țerii.

S'au scris multe, mai ales prin foile fostului ministru președinte Banffy despre aceea, că coróna ar fi adoptat și s'ar fi alăturat cu totul la idea de maghiarisare. „Magyar Szó" scria mai an, că monarchul ar fi subscris chiar într'un consiliu de miniștri un proces verbal, în care sĕ fi fost reclamată necesitatea politicei de maghiarisare.

De sigur că baronul Banffy este în posițiune a sci mai multe decât alțî muritorî despre cele ce s'au petrecut în consiliile ministeriale pe timpul, când el lucra cu secția naționalităților.

Totușî ni-se pare nu numai fórte cutezată acea afirmare dér chiar absurdă, întru cât nu putem nicî decum admite, că același Suveran, care a sancționat la 1868 legile, ce au fost menite tocmai de a pune óre-carî stavile unui eventual povoiŭ de maghiarisare, sĕ se alăture la o politică ministerială diametral opusă acelor legî.

De aceea este logic și firesc sĕ credem, că purtătorul corónei va urmări cu interes și cestiunea relativă la școlele naționalităților, și nu numai din punctele de vedere unilaterale și despotice ale guvernului. Acéstă gravă cestiune fiind a se resolva de ambii factorî constituționalî în stat, e înveederat, că și coróna e chemată a-șî spune cuvêntul, când e pericol ca anumite nisuințe sĕ trécă peste marginea extremă, tolerabilă după rênduiala constituționalismului.

Tot din acest motiv sperăm firm, că remonstrațiunile, ce se pregătesc a-le face căpeteniile bisericescî ale naționalităților și la Majestatea Sa contra proiectului Berzeviczy, nu vor rămâne de astă dată fără efect.

Reamintim, că Sinódele nóstre au fost cerut la timpul sĕu, ca Archiereii românî sĕ remonstreze și la treptele tronului în contra atentatului asupra școlelor nóstre.

Este o datorie supremă a prelaților noștri, sĕ nu pregete nicî un moment de a face acest pas la Majestatea Sa.

Brașov, 25 Octomvrie v.

Școle nouĕ de stat. In budgetul pe 1905 s'a luat suma de 100,000 coróne pentru înființarea de școle nouĕ de stat și alte 300,000 coróne tot pentru astfel de scopurî, — adecă 400,000 cor. In motivarea ministrului de culte și instrucțiune publică se dice, că nouĕle școle se vor înființa mai ales în comunele, carî formézĕ colonii ale statului, apoi în comitatele Trencin, Turoț, Nitra, Lipto, Arva și Zolyom, adecă în 95 comune locuite de Slovacî „pentru a-se garanta instrucția în direcția națională maghiară". Se vor înființa apoi școle nouĕ de stat în comitatul Sătmarului în comunele de la granița de limbă, unde instrucția trebue sĕ fie „națională maghiară".

Din acéstă motivare se vede, că guvernul are în vedere nu numai maghiarisarea, ci și întinderea terenului instrucțiunei așa dise de stat. Și totușî cei de la cârmă au îndrăsnéla de a se lăuda, că nu vor sĕ maghiariseze. Faptele însĕ îi desmint în mod frapant.

Incidentul de la Hull. După o scire din Londra, un acord complet s'a stabilit între Rusia și Anglia în privința compunerei și funcționărei comisiunei de arbitragiu, care va judeca incidentul de la Hull. Comisiunea va ține ședințele sale la Paris.

După diarul *„Le Temps"* ajutorul comandantului vasului amiral al escadrei ruse din Baltica, Clado, care a plecat cu alțî trei ofițerî rușî de la Vigo la Petersburg, va face înaintea comisiunei internaționale de anchetă următórea deposițiune în privința incidentului de la Hull:

Amiralul *Rosdestvenski* a fost prevestit în timpul călĕtoriei escadrei, că două vase călĕtoresc când sub un pavilion când sub un altul și se țin pe lângă cósta scandinavă. In momentul când s'a produs incidentul, de pe transportul „Kamciatka" s'a vĕdut în mod distinct două torpilóre. In același timp aparatele telegrafice fără fir reproduseră o întrebare, care venea, după aparență, de pe transportul „Kamciatka" și redigiată în mod ciudat. Din acéstă causă, amiralul a ordonat sĕ nu se rĕspundă. Mai târdiu s'a constatat, că nu se adresase nicî o întrebare de pe transportul „Kamciatka". Amiralul vĕdênd că două torpilóre, semnalate de „Kamciatka", încércă sĕ întrécă escadra, ordonă focul. Este absolut fals, că bărcile de pescarî au fost bombardate; din contră bombardarea a fost suspendată, îndată ce s'a zărit bărcile pescarilor. Este de asemenea fals, că escadra rusă a luat torpilórele sale drept torpilóre japonese în momentul când s'a produs incidentul. Torpilórele ruse se găseau deja în canalul la Manche.

„Legea Berzeviczy nu-i va maghiarisa ci îi va romanisa pe Sașî."

„S. D. T." din Sibiiu polemisând cu organul „șovinismului filosofant" „Bud. H.", relevézĕ din plêva cea multă a fóiei maghiare și un grăunte de adevĕr, unde se dice că unitatea de simțirî nu depinde de la aparținerea la una și aceeașî rassă.

Fóia săséscă nu se teme că cunoscința limbei maghiare ar putê sĕ strice poporului săsesc, se teme numai că după schema lui Berzeviczy nicî limba maghiară nu o va putê învĕța și nicî ceea-ce îi este necesar în viața practică. Copiiî sașî vor eși în viitor mai ignoranțî și mai incultî, de cât în trecut.

„Nu ne temem — dice „S. D. T." — că poporul nostru se va maghiarisa prin legea Berzeviczy... Cine fie ca învĕțător, fie ca elev, a trecut prin tortura și exargerată a instrucției limbei maghiare, cu o țîntă fără sens, acela după tóte legile psihologiei omenescî, este imunisat de a se îndrăgosti așa de mult de limba aceea, încât sĕ doréscă a șî-o apropria. Nu vom fi maghiarisațî, însĕ cultura nóstră va fi împiedecată și distrusă. *Décă e vorba sĕ ne temem de desnaționalisare prin reforma școlară, atuncî trebue sĕ ne temem, că în urma stăpânirei acestei reforme — vom fi romanisațî.* Ceea ce ne-a conservat și ne va conserva ca pe o mică insulă germană în marea română, nu este de cât cultura nóstră superióră, și anume cultura nóstră *germană*. Décă acésta se va reduce prin legî rele, atuncî ni se ia partea cea mai bună a forței nóstre de resistență, și marele proces de romanisare, care n'are nevoie de proptelele de hârtie ale statului, se va sĕvîrși cu repeziciune vertiginósă: In timp de o generație de ómenî satele săsescî se vor romanisa! In hipostasa acésta apoi póte vom fi mai pe placul viitorilor miniștri de culte și a scriitorilor de articole de la „Bp. H."

Sentimentele — încheie fóia din Sibiiu — nu se pot forța la poruncă, și și mai puțin prin distrugerea sentimentelor înăscute. Unitatea în simțirî se va putê ajunge numai décă nouĕ, Nemaghiarilor, ni se va permite sĕ ne desvoltăm conform individualității nóstre și décă nu ni se va distruge limba și cultura, sanctuarele nóstre. Atuncî și numai atuncî ni se va putê cere, — și nu ni se va cere în zadar — ca sĕ ne aducem inimile jertfă pe altarul comun al patriei.

Din dieta ungară.

Revisuirea regulamentului camerei.

In ședința de *Sâmbătă* a dietei s'a început desbaterea asupra propunerei ministrului-președinte *Tisza* privitóre la *revisuirea regulamentului camerei.*

Desbaterea a deschis'o Francisc *Kosuth* printr'un discurs, contra. Revisuirea, dise el între altele, nu se póte îndeplini prin majorisare, fiind-că o astfel de revisuire n'ar aduce cu sine pacea, ci o completă rĕsturnare. Nu guvernul, dér nicî regele n'are dreptul a-se atinge de regulamentul camerei. Décă restringerea libertățiî cuvêntului vor sĕ o aplice, ca o pedépsă pentru obstrucțiunea din anul trecut, atuncî sĕ nu se uite, că acea obstrucție s'a făcut pentru un drept inprescriptibil.

In numele partidului sĕu declară Kossuth, că acest partid nu va lăsa sĕ se sdrobéscă drepturile de resistență și apĕrare națională, și acésta cu atât mai vêrtos, cu cât décă s'a aruncat vĕlul asupra trecutului, nu trebue sĕ se uite, că pot sĕ urmeze timpurî întunecóse. Sub presiune mai înaltă adese-orî majoritatea se angajézĕ la acțiunî, carî vatĕmă interesele de viéță și drepturile cardinale ale „națiunei". In resistență majoritatea e slabă și insuficientă decî datoria de a apĕra dreptul revine minorității. Apelézĕ la maioritate sĕ nu lase a-se ruina bastiónele de apĕrare, carî servesc de scut față cu atacurile venite din afară. Tisza a dis într'o vorbire a lui, că are încredere în elementele mai serióse. Décă Tisza a făcut alusiune la partidul independist, atuncî el sĕ ia spre scire, că în cestiunea revisuirei partidul independist nu va da mână de ajutor guvernului. Sĕ renunțe, decî, Tisza la intenția sa, căcî oposiția n'are sĕ se clatine în hotărîrea ei de a apĕra regulamentul actual. Décă nu va renunța, atuncî nu-i încătrău, are sĕ fie luptă și Tisza sĕ-șî reamintéscă vorba, că cel ce sémĕna vênt, culege furtună.

In fine Kossuth presentă un proiect de resoluțiune, în care cere, ca camera sĕ nu alégă comisiunea de revisuire, ér guvernul sĕ presente un proiect de lege despre reforma electorală, cum a promis și s'a obligat.

Tisza luà cuvêntul: Vorbirea lui a fost întêmpinată în stânga și stânga estremă cu protestărî furtunóse. Tisza a dis, că de-ocamdată nu e vorba despre o desbatere în merit, ci despre alegerea unei comisiunî, care sĕ elaboreze proiectul referitor la revisuire.

Aicî oposiția l'a întrerupt. Tisza rĕspunse ironic: Ar fi bine, ca domniî sĕ facă atențî pe streiniî, carî s'ar afla aicî, că față cu mine ei apĕră libertatea cuvêntului.

— Nu putem capacita pe împĕratul! strigă *Polonyi.*

— Nu stăm de vorbă cu împĕratul! dise *Kubinyi.*

— După revisuire urmézĕ eșafodul sbiară *Olay.*

Tisza declară cu voce înaltă, că *e firm decis a resolva cestiunea revisuirei, și orî va învinge, orî va cădé*, fiind-că a-

céstă revisuire e absolut necesară din punct de vedere al intereselor țěriĭ. Décă antevorbitorul a amintit, că pot încă sě urmeze timpurĭ întunecóse, când sě fie necesitate de resistența națională, eu nu mě eschivez nicĭ față cu acéstă cestiune. Cel ce cunósce istoria Maghiarilor, acela scie că în timpurĭ de grele încercărĭ „națiunea“ a fost una...

Ugron: Tot-déuna au fost *trădătorĭ*.

Polonyi: Conducětorĭ de Muscalĭ.

Rakosi Victor: Pe baricade vor cădé consilieriĭ de curte, directoriĭ societăților pe acțiunĭ!

Ministrul președinte *Tisza*: continuând spune, că obstrucțiunea din trecut mult timp nu s'a făcut pentru ideale naționale; revisuirea n'are caracter de rěsbunare. Trebue însě sě se împiedece aceea, ca de-asupra vieții publice maghiare sě atêrne sabia luĭ Damocle și ca 20—25 deputațĭ sě oprescă în țeră tot și sě scótă din țițîni viéța constituțională.

Tisza s'a referit apoi la esemplul din Anglia, pentru a dovedi, că și maioritatea singură póte sě realiseze revisuirea regulamentului. A încheiat esprimând speranța, că maioritatea va face țěriĭ serviciul, ce se așteptă de la ea.

Majoritatea l'a aplaudat furtunos pe Tisza și mulțĭ l'au felicitat. Cu acésta s'a încheiat primul episod al ciocniriĭ între maioritate și minoritate.

Desbaterea se continuă în ședința de adĭ, Lunĭ.

Tulburările sângeróse din Innsbruch.

Deși Sâmbătă nu au avut loc demonstrațiunĭ mai marĭ, și deși orașul Innsbruck a avut o înfățișare liniștită, totușĭ sunt temerĭ că tulburările vor începe din nou. Pe erĭ Duminecă, a fost fixată înmormêntarea pictorului *Pezzey*, străpuns — precum se dice — de baioneta unui vînător din regimentul tirolez împěrătesc de vênătorĭ, carĭ au intervenit la ordinul guvernorului Schwarzenau pentru înăbușirea tulburărilor de Joi nóptea. Deși s'au luat cele mai întinse dispozițiunĭ de siguranță în vederea acestei înmormêntărĭ, totușĭ sunt temerĭ, că populațiunea germană, care va lua cu miile parte la acéstă înmormêntare, va aranja marĭ demonstrațiunĭ. Intr'un apel public lansat de guvernorul Schwarzenau către populațiunea din Innsbruck, guvernorul constată, că *tulburările au fost provocate de procederea nejustificabilă a unor studențĭ italienĭ*. Guvernorul apeléză la toțĭ cetățeniĭ, ca sě nu-șĭ pérdă cumpětul și sě se liniștéscă. In același sens au lansat apelurĭ primarul orașului și rectorul universitățiĭ.

La universitatea germană din Innsbruck s'au reluat Sâmbătă prelegerile, la facultatea italiană însě nu — din simpla causă că edificiul, în care era internată acéstă facultate, e total devastat. Studențiĭ germanĭ au spart și nimicit tot ce au aflat aci. Otelul „Crucea albă“, unde au ținut Joi séra Italieniĭ banchetul lor, a fost închis la ordinul primăriei. Otelul acesta se află într'o stare deplorabilă. Nu mai are nicĭ un geam întreg. De asemenea au fost sparte numěróse geamurĭ la otelul „Europa“, unde locuesc deputațiĭ italien„ la edificiul guvernial, la palatul imperial și la tóte prăvăliile și casele, unde locuesc Italienĭ.

Tulburările din Innsbruch au aflat un viu echou în numěróse orașe germane. Consiliile comunale din Meran, Bozen, Teplitz, etc. au condamnat în energice resoluțiunĭ atitudinea provocătóre a Italienilor.

Din Salzburg au plecat Sâmbătă 300 de soldațĭ din reg. 59 și din regimentul de vînătorĭ 4 sub conducerea a 17 ofițerĭ la Innsbruck. Regimentul de dragonĭ nr. 6 din Wels a primit de asemenea ordin, sě stea gata de plecare.

Cei 125 italienĭ arestațĭ sunt internațĭ în temnița tribunalului din Innsbruck S'a început investigația.

SCIRILE DILEI.

— 25 Octomvrie v.

Liturgie aniversară în Blașiŭ. Despre acéstă liturgie ce s'a celebrat în catedrala archiepiscopéscă din Blașiŭ în 3 Nov. st. n. în amintirea înființării gimnasiului de acolo „Unirea“ raportéză următórele:

Aniversarea de 150 anĭ a deschiderii școlelor din Blașiŭ s'a serbat Joi diminéța în biserica catedrală cu o liturgie de mulțămită pontificată de directorul gimnasial (Iosif Hosszu) asistat de profesorii: [George *Muntean*, directorul preparandiei, Ioan F. *Negrut*, Alesiu *Viciu*, Aron *Deac*, Nicolau *Pop*, Dr. Ioan *Sâmpâlean*, Dr. Ambrosiu *Chețianu*, Aurel C. *Domșa*, Ioan *Fodor* și Alesandru *Ciura*, lectorând profesorii Emil *Sabo* și Eugen *Pantea*. Prof. Emil *Viciu* a ținut cuvêntarea ocasională, schițând în trăsăturĭ generale istoricul școlelor, importanța lor culturală și mulțumita cu care datorim cu toții și în special elevii acestor școle marilor întemeietorĭ. La liturgia acésta împreună cu doxologia cea mare a luat parte *Escelența Sa Mitropolitul, membrii Vener. Capitul, profesorii și elevii de la tóte institutele de învețămênt. Public streïn* (vrea sě dică public român, orĭ public neromân din Blașiŭ? — Corect.) *puțin*. A cântat corul elevilor din internatul de băețĭ. In diua aceea nu s'au ținut prelegerĭ la nicĭ un institut.

Observăm totodată că „Unirea“ din Blașiŭ, numěrul de Sâmbătă a apěrut ca numěr festiv avênd în frunte poesia „Școlele din Blașiŭ“ de Emil *Sabo* și mai multe articole privitóre la istoria înființării și a desvoltării gimnasiului din Blașiŭ.

Ministrul român de culte și manualele maghiare din România. In „Monitorul oficial“ de Sâmbătă a apărut decisiunea ministeriului de instrucțiune publică cu privire la manualele maghiare întroduse în școlele particulare dependinte de archiepiscopatul latin din Bucurescĭ. Decisiunea acésta s'a adus avênd în vedere dispozițiunile articulului 56 din regulamentul școlelor private și pe basa raportului d-lui profesor I. Paul, însărcinat de ministeriu cu cercetarea cărților maghiare. După-ce se înșiră mai multe manuale maghiare admise în usul școlelor, se publică lista cărților interdise Intre acestea se află un manual de religie de Hamori Marton, trei manuale de geografie apărute în Budapesta și scrise de Györffi Ianos, două manuale de istorie „A magyarok története“ și „A magyar nemzet története“ de acelaș autor, și trei cărțĭ de cetire, de Mocsi Antal și Dreisziger Ferencz. Introducerea vre-uneia din cărțile interdise se va pedepsi cu închiderea imediată a școlei și cu retragerea dreptului de a profesa pentru directorul școlei și pentru profesorul, care o va fi utilisat.

A fost timpul suprem, ca ministeriul român de instrucție se intervină odată și sě scótă pentru tot-déuna din țéra românéscă manualele maghiare de geografie și istorie, căcĭ bîjbăe de neadevěrurĭ și de insultele cele mai cutezate la adresa poporului român și a țěrii, care e atât de ospitală față de miile de emigranțĭ maghiarĭ.

Alegerĭ comitatense. Din *Bocșa-română* ni-se scrie, că Joi în 3 Noemvrie s'a făcut în comuna *Boșca română* alegerea membrilor comitatenșĭ. Din partea Românilor au fost candidațĭ: Dr. Valeriu *Branisce* și Constantin Oance *Bosioc*, proprietar în Bocșa-română. Cu tóte sforțările ómenilor stăpânirei și a celor de la societatea căilor ferate, a reușit lista Românilor. Din 179 voturĭ date d-l Dr. V. *Branisce* a întrunit 96 voturĭ, d-l Constantin Oance *Bosioc* 95 voturĭ.

„Colonie valahă în capitală“. Consiliul comunal din Budapesta a luat asupra sa patronatul comunității bis. gr. unite ce se va înființa în Budapesta, dăruind vechea biserică catolică din cartierul VII pentru acest scop și votând suma de 40,000 coróne pentru aranjamentul intern conform ritului oriental. Diarul „E—s“ scriind despre hotărîrea consiliului, sub titlul de mai sus veștezesce tendința de a sprigini o biserică streĭnă și a face posibilă stabilirea unei „colonii valahe“ chiar în inima țěrii. Las' că nicĭ nu se scie, décă numita biserică a fost cedată Românilor, orĭ Rutenilor, orĭ póte și unora și altora, deórece în comunicatele de pănă acuma nu reise alt-ceva, decât că orașul a luat asupra sa patronatul comunității bisericii gr. cat. Este semnificativă atitudinea primatelui din Strigon, căruia consiliul, fiind vorba de cedarea unei bisericĭ catolice, i-a raportat. Primatele a făcut oposiție sub pretext, că biserica din cestiune fiind în apropierea unei alte bisericĭ catolice, credincioșii ușor vor fi indușĭ în erore prin sunetele clopotelor, apoi primatele mai spune că salarul de 1600 cor. preliminat de consiliu e prea puțin pentru un paroch gr. cat., care de regulă e om cu familie etc. — Consiliul însě a trecut peste observațiile „binevoitóre“ ale primatelui și a menținut hotărîrea sa originală. Am dori sě scim, ce e adevěrat din vorbele diarului „E—s“ cu „colonia valahă“, și credem că vr'un amic din Budapesta ne va da deslușirea necesară.

Mare nenorocire în Brăila. Portul Brăilei a fost teatrul unei gróznice și ciudate nenorocirĭ. De două dile a sosit în port vaporul elen „Tricupis“, încărcat cu cărbunĭ. Vinerĭ diminéța, pe la óra 8, căpitanul vaporului vědênd, că o parte din cărbunĭ au fost descărcațĭ, a dat ordin pentru a se menține echilibrul vaporului, sě se curățe rezervórele de apă pentru a fi umplute. Muncitorul din Brăila Panaghi Constantinato, însărcinat cu curățirea, îndatăce a ridicat capacul de la unul din gangurĭ, a cădut asfixiat de gazurile ce au exalat, prăbușindu-se în fundul gangurilor. Andrianos Pana, ajutorul căpitanului, intrigat de întârdiere, ducêndu-se ca sě vadă ce s'a întêmplat, cade și el asfixiat. Fratele sěu, Dionisie Pana, matelot pe acel vapor, vědênd pe fratele sěu cădênd, se repede spre a-l scóte dér cade și el asfixiat. Elie Nicolinatos, al doilea mecanic al vaporului, mirat de întârdiere, s'a dus și el sě vadă ce s'a întêmplat, dér a avut aceeași sórte ca și ceilalțĭ. Têmplarul Constantin Paraschiva, apropiindu-se și el, cade asfixiat în fundul gangului.

Intregul echipagiu al vaporului, vědênd acéstă nenorocire, începù a da alarma. In acest timp, muncitorul Aristidis Sastuli ese din mulțime oferindu-se că el póte sě scótă victimele. Lăsat cu frânghii în gang, el nu făcù nicĭ un metru și cădù asfixiat. Atuncĭ vědêndu-se că totul e perdut, s'a făcut încercărĭ cu căngile a-i scóte din gang. Toțĭ 6 au fost scoșĭ în nesimțire. Avisându-se imediat autoritățile s'a început în acelaș timp a se da ajutóre nefericiților. Trei din ei au fost readușĭ la viéță, ér ceilalțĭ trei Adriano Pana, Constantin Paraschiva și Panaghi Constantinato, au murit. Atât cadavrele, cât și cei rěmașĭ în viéță au fost transportațĭ la spital. Causa acestei gróznice întêmplărĭ au fost gazele pestilențióse, carĭ se aflau în reservoare.

Ottolenghi. „Italia e în doliu. Giuseppe Ottolenghi, fost ministru de rěsboiŭ, eminentul general, educatorul militar al regelui Victor Emanuil a murit. Purtătorul acestui nume italienesc a fost pănă la mórte un brav și credincios evreu. Ottolenghi, inspectorul general al armatei italiene nu s'a rușinat de loc că e Evreu și după numirea sa, cel dintâiŭ lucru a fost, că sa dus la sinagogă. Da, el îșĭ mărturisea pe față religia, se ducea adesea la sinagogă, era chemat sě cetéscă biblia și se ocupa cu afacerile confesionale... Nu este nicĭ o ramură la aparență strěină, unde Jidovul sě nu fie la locul lui. Numai sě-l lase a ajunge acolo. In Prusia unde pentru jidov e crimă a purta chiar și port-epée-ul de ofițer în reservă, Ottolenghi, ar fi ajuns póte bancher séu docent universitar, în Italia virtuțile militare ale lui Ottolenghi s'au putut desvolta

---

FOIELTONUL „GAZ. TRANS.“

S t a f i a.

Povestire englezéscă.

Societatea „Făclia“ era compusă din vr'o 12 membri și avea ca scop esplicarea rațională a lucrurilor supranaturale, căutând a suprima superstițiile medievale. Eu eram de 22 anĭ și eram secretarul „Făcliei“.

Iohn Tooms, eminentul publicist, venia adesea orĭ la ședințele nóstre pe carĭ le țineam la locuința președintelui pe la órele 12 din nópte. Iohn Tooms dise într'o di:

— Ce mai vitejie, sě stîrpițĭ stafiile, câte 10 inșĭ, în cartierul cel mai populat al Londrei, lângă vin și tutun!

— Ei, ce vréi? Arată-ne unde sunt stafiile și noi ne vom duce și acolo, rěspunse cam ofensat președintele nostru.

Eu făcui propunerea, sě anunțăm la „mica publicitate“: „Se caută stafii!“

Amicii rîdeau, președintele însě luà în serios propunerea și însărcinà pe Iohn Tooms sě anunțe în fóia sa:

„Societatea „Făclia“ caută o casă părăsită, în care membrii sě pótă studia, care este causa superstițiilor iscate asupra acelei case. Ofertele sě se trimită, pe adresa secretarului, d. Knight“.

In fie-care di așteptam cu nerăbdare poșta, fără sě soséscă vr'un ofert. La vr'o două sěptěmânĭ, bate la ușă-mĭ un domn tîněr.

Tîněrul îșĭ aruncà pe masă biletul de visită, o bucată de hârtie îngălbenită, pe care era scris: „Edgar Batesford,“—ér la colțul de jos locuința: „Essex. Marshland Grange“.

— D-vóstrě căutațĭ o casă părăsită din care sě gonițĭ duhurile necurate?...

— Pardon! Aș vré sě caut esplicarea lucrurilor supranaturale.

— Am vorbit în graiul poporului. Marshland Grange este privit de popor drept un castel fermecat, unde pe la miedul nopții umblă duhurile. De anĭ de dile castelul stă părăsit. Nimenĭ nu îndrăsnesce sě-l cumpere. După-cum vedețĭ interesul meu este sě restabilesc reputația proprietății mele, dér trebue sě vě pun o condițiune.

— Și anume?

— Sě venițĭ acolo în astă-séră singur, fără sě scie prietenii. Eu vě voiŭ însoți.

Mě uitaiŭ la el cu neîncredere. Era un domn uscățiv, palid, cam de vr'o 25 anĭ. Barba și mustețele rase, ceea ce nu se potrivea cu moda actuală. Afară de aceea gâtul îi era înfășurat cu o legătóre, care îi dedea o înfățișare excentrică.

— Ce? Stațĭ pe gândurĭ?

— Așa! De loc.

— Uite, ca sě-țĭ înlăturez orĭ-ce bănuiélă, las ca deposit 20 guinee. Trenul plécă la órele 6. La 10 sosim în Grange. Ora stafiilor o vom petrece în castelul meu și cu trenul de diminéță ne întórcem la Londra. De acord?

După cele audite, mě temeam sě nu mě crédă laș și i-am întins mâna. Batesford însě nu mi-a întins-o pe a sa, ci făcênd ceremonios o reverență, eși.

— La revedere, la gară d-le Knight!

— La revedere!

Când am sosit la gară, Batesford scóse deja biletele, declarând, că sunt óspele lui.

In compartiment eram numai noi doi. El se trase într'un colț. Ochii îi erau cufundațĭ în scăfârlii. Era palid și scofâlcit. Tăcerea lui mě neliniștea. Căutam sě-l angajez la o conversație despre politică. Rěspundea scurt și din rěspunsurile lui vedeam, că are principii învechite, par-că ar fi un moșneag de opt-decĭ de anĭ. M'am mirat, că un tîněr de 25 anĭ vorbia de Pitt, Napoleon și socotia în valuta veche. Pe ăsta de sigur l'a crescut vr'o mătușă bětrână în vr'un colț isolat de țéră. Vědêndu-l însě așa reservat n'am îndrăsnit sě-i mai pun întrebărĭ despre raporturile lui familiare.

Tovarășul meu scóse un diar din buzunar și începù sě cetéscă.

Mě uit la titlu: „Morning Chronicle“.

Nu se póte. Morning Chronicle a încetat cu mulțĭ anĭ înainte. Dér are data de astădĭ: 1863, Octomvrie 19...

Nu! Anul l'am greșit! Este 1803. Un diar de șépte-decĭ de anĭ! Enigmă! Ce are tîněrul ăsta cu trecutul? Trebue sě aflu. Scot și eu din buzunar un numěr din „Times“ și îl rog sě schimbăm.

In loc de rěspuns, a împăturat cu îngrijire jurnalul sěu și l'a vîrît în buzunar. Apoi se sculà și dise: Sě ne pregătim! In câte-va minute sosim la Nethérwood, de unde vom face o plimbare pănă la castel.

Mergeam tăcuțĭ alăturea și sosirăm în curênd. Ceea-ce tîněrul numia castel, nu era decât o hardughie de casă bětrână, cu ferestrile sparte și în odăi cu miros de mucegaiŭ.

Amfitrionul meu luà o lumânare de

în deplină libertate. Uite d. e. în Ungaria; Națiunea lui Verböczy nu trebue sĕ se rușineze de advocații jidovĭ. Advocatul jidov tot așa de bine apĕră astădĭ spiritul străvechiŭ juridic al Maghiarilor, tot așa pledéză, ba face chiar și proiecte de legĭ, ca și descendentul orĭ-cărei familii de gentry. Ér ca proprietarĭ de pămênt, au nu vedem astădĭ castele de nobilĭ în proprietatea Evreilor, încât s'ar potrivi și în romanele lui Vas Gereben. Bățul de mareșal nu e strĕin nicĭ în mâna Jidovului, numai trebue lăsat sĕ-l pórte deja în raniță" (Egyenlöség). —

Cată ironie!

Sonda 65 a „Stelei" din Câmpina a erupt Joi nóptea la órele 11 din nou cu o putere sguduitóre. Pacinicii cetățenĭ ai Câmpinei s'au trezit speriațĭ din somn și alergau care în cotro apuca. Țițeiul țîșnea într'o colónă grósă și de o înălțime colosală, aruncând la distanțe enorme pietri și nisip. Părea că se rĕsvrătiseră elementele. Timp de 2 óre câmpia în direcțiunea Câmpinei a fost inundată de țițeiŭ. Apoi vêntul schimbându-șĭ direcțiunea a fost inundată cu țițeiŭ întréga vale până în satul Băneștĭ, care era împroșcat cu nisip și pietrii. Locuitorii îngrozițĭ și de téma unui incendiu, care ar fi prefăcut în cenușe întreg satul, au stins focurile din vetre și lumina lămpilor. Erupțiunea a încetat Vinerĭ înainte de amédĭ și direcțiunea lucrărilor desvoltă o activitate extraordinară pentru a îngrădi curentul de țițeiŭ și a-l strînge pe cât va fi posibil în reservoare. Credința generală este că s'a dat cu acéstă sondă de *cel mai bogat substrat petrolifer* cunoscut în Țéră până adĭ.

Regulamentul facultăților române de drept. Dela 1 Noemvrie v. se va pune în aplicare noul regulament al facultăților de drept, elaborat de ministeriul român al instrucțiunei publice. Acest regulament introduce și reglementéză *doctoratul în drept la facultățile din Bucurescĭ si Iașĭ.* Doctoratul se împarte în două ramurĭ: partea juridică și sciințele de stat. Tesa este desființată pentru licență și menținută numai pentru doctorat. Pe lângă tesă se mai introduce o disertațiune scrisă asupra unei materiĭ alésă cu învoirea președintelui tesei. Juriul pentru doctorat la primele două esamene, se compune din patru profesorĭ. ér pentru celelalte din cincĭ profesorĭ Pentru esaminele de licență juriul se compune din 2 profesorĭ. Pentru licență esamenele duréză o jumĕtate de oră, ér pentru doctorat o oră și jum. Pentru tesă, esamenul duréză două óre. Notele de licență și doctorat se dau cu bile albe, roșiĭ si negre. Spre a fi admis la licență, candidatul trebue sĕ aibă tóte bilele roșiĭ cel puțin. Pentru primele două esamene de doctorat, candidatul trebue sĕ întrunéscă cel puțin două bile albe, ér restul roșiĭ. O bilă négră atrage respingerea candidatului. După trei respingerĭ candidatul este exmatriculat. Pe viitor nu vor mai fi de cât două sesiunĭ de esamene: una la 1 Noemvrie, ér a doua la 1 Iunie. Verificarea diplomelor, emanate de la o facultate strèină, recunoscută de statul strĕin respectiv și de consiliul facultăților consistă în două esamene, unul oral și altul în scris. In vederea înființărei doctoratului, se creéză mai multe catedre. Doctoratul va rĕmâné în suspensie, până la anul viitor, de óre ce înființarea lui nu se póte face de cât prin lege.

Cununie. D-l Simeon M. *Barbolovicĭ* își va serba cununia cu d-șóra Eugenia *Mustea* la 14 Noemvrie st. n. în biserica gr. cat. din Corueni (Solnoc-Dobâca.)

Tabloul lui Andreiŭ Mureșianu, care se află în litografie aprópe în tóte casele românescĭ, a fost copiat — după cum scrie „Rĕvașul" — în colorĭ și mărime naturală de către pictorul Seemann din Baia-mare la comanda d-lui Alexe *Pocol.* D-l Pocol l'a încadrat artistic în rame somptuóse și l'a destinat pentru „Casa națională" din Sibiiu.

Pentru masa studenților din Brad. P. O. Dn Avram *Pecurariu* protopresbiter în Hunedóra și soția sa Maria n. Boldin, *din incidentul împlinirei de 40 anĭ de la hirotonirea întru presbiter* dăruesc la fondul *Masa studenților din Brad 20 cor.* Dăruitorilor li-se esprimă profundă mulțumită. *Brad,* 4 Noemvrie 1904. *Comisiunea administrativă.*

Maghiarisărĭ de nume. In ultimele liste publicate de foile maghiare vedem pe următorii nenorocițĭ: *Morariu* din Gherla, care șĭ-a schimbat numele în Molnár și pe un *Pecurariu* din Hunedóra, care șĭ-a schimbat numele în Kertész.

Scirĭ mĕrunte din România. In Iașĭ a murit dilele aceste la otelul Binder *prințul Alexandru Sturdza.* Defunctul a fost transportat la cimiterul „Eternitatea".

— Sĕptĕmâna trecută s'au esecutat în jurul satului Tunar *manevre de corp,* la carĭ au asistat generalul de divisie d-l Moise Groza, generalul de brigadă Anghelescu și mai mulțĭ ofițerĭ din marele stat major. Ținuta trupelor a fost escelentă.

— Societatea de cântărĭ *„Carmen"*, de sub conducerea d-lui G. Kiriac, începe Dumineca viitóre seria de concerte din ĕst an în sala cea mare a Ateneului din Bucurescĭ.

Reuniunea română de cântărĭ din Batania arangiază din incidentul conferenței de tómnă a învĕțătorilor gr. or. românĭ din despărțĕmêntul protopresbiteral al Aradului, Duminecă în 31 Octomvrie v. (13 Noemvrie n.) concert și representațiune teatrală împreunată cu petrecere de joc. Concertul se va ține în teatrul de vară din Batania; ér petrecerea în „Hotel central". Prețul de intrare: loc I 1 cor. 60 b., loc II 1 cor. 40 b., loc III 1 cor 20 b., loc de stat 1 cor. Ofertele benevole se primesc cu mulțumită la adresa d-lui Marcu Crișan în Batania și se vor publica. Venitul curat e destinat pentru fondul editării organului reuniunei învĕțătorescĭ gr. or. române. Inceputul precis la 8 óre.

Musica lui Dicu va concerta Marțĭ séra în restaurantul de la Redută.

Rĕsboiul ruso-japones.

Tot bietul *Port-Arthur* la ordinea dilei. Din sumedenia de scirĭ venite din *Cifu,* din *Șanghai* și din alte părțĭ, cetitorul nu șĭ póte face absolut o icónă fidelă asupra situațiunei la Port-Arthur.

Faptul, că în diua aniversară a lui mikado n'a cădut în mânile Japonesilor bîrlogul lui *Stossel,* se interpretéză mai ales de Chinesĭ, ca o slăbiciune a Japonesului. După o versiune din Șanghai, Japonesii ar fi renunțat de a mai da asalturĭ, după altă versiune ei nu vor mai ataca cetatea până la primăvară.

„Daily Telegraph" din Londra e informat, că atacurile ce timp de dece dile neîntrerupt le-au făcut Japonesii împotriva cetății, s'au sfîrșit, și tunurile au amuțit. Japonesii n'au putut în acest timp sĕ cuceréscă decât câte-va șanțurĭ în fața fortului *Ișan,* la fortul *Erlungșan* însĕ n'au dobîndit nicĭ un resultat.

„Brsevija Vjedomosti" primesce din *Cifu* scirea „din isvor acreditat", că nu este adevĕrat, că Japonesii ar fi cucerit fortul *Sipuanșan.* Resultatele de până acum ale asediului nu stau de loc în proporție cu pierderile uriașe, ce le-au avut Japonesii.

Corespondentul agenției *„Reuter"* telegrafiéză următórele:

Numai acum putem sĕ ne facem o ideiă despre problema Japonesilor. Cu hotărîre neînfrântă au încercat ei dilnic și sĕptĕmână de sĕptĕmână sĕ asedieze posițiunile și forturile rusescĭ. *Mereu au fost respinșĭ,* mereu au atacat totușĭ. Resultatele nu stau în proporție cu pierderile. Sĕptĕmâna cea mai rea a fost pentru ei de la 19—24 August, când *au pierdut 14,000 ómenĭ.* Rușii se luptau pe întunerec, pe când Japonesii erau ținuțĭ de Rușĭ în viuă lumină prin proiectóre. La 23 Aug. Japonesii au început focul din 400 tunurĭ. *Rușii li-au respuns cu foc de șvapnele atât de teribil, încât au decimat pe Japonesĭ* și la 24 Aug. i-au silit a-se retrage.

Asediul a fost continuat de la 25 Aug. până la 18 Sept. Rușii au făcut eșirĭ aprópe în fie-care nópte, atacând grupurile japonese, carĭ lucrau la șanțurĭ. Când Japonesii se apropiau prin tranșee de baricadele de lemn ale vr'unei coline, eșirile Rușilor deveniau mai hotărîte. Nimĕnui nu i-s'a dat pardon. N'au fost cruțațĭ nicĭ cei carĭ purtau pe rănițĭ. Mai mult au suferit pionirii, carĭ încercară sĕ taie sîrmele de la baricade. Mulțĭ din ei au simulat, că sunt morțĭ, vrĕnd ast-fel sĕ înșele pe Rușĭ. Apoi tîrîndu-se pe spinare, au ajuns la sîrme și le-au tăiat cu forfecĭ. Atât Rușii, cât și Japonesii aruncau bombe de dinamită. Este interesant, că deși au fost mereu respinșĭ, totușĭ s'au aflat voluntarĭ japonesĭ, carĭ se aruncau ca nebunii în gura morții.

In continuarea raportului se arată ultimele lupte de la Port-Arthur.

Pe câmpul de rĕsboiŭ din *Manciuria* nu s'a întêmplat nimic nou. Din *Mukden* se depeșéză, că dilnic se dau lupte de artilerie. Inimicii stau în imediată apropiere unul de altul lângă satul Nangancia.

Bibliografie.

A apărut:

I. C. *Fanțu:* **Curs complet de corespondența comercială** cu esplicarea terminilor comercialĭ. Ediția a dóua prelucrată și augmentată I-XI+322 pagine. Tipografia A. Mureșianu Acéstă carte scrisă în serviciul comerciului și în special pentru băncile nóstre, apare acum prelucrată fundamental și adausă cu 4 colĭ de tipar. S'a ținut cont de o limbă mai potrivită și s'a căutat a-se unifica — după putință — limbagiul comercial întrebuințat în cassele marĭ comerciale din România. S'a adaus mai departe o terminologie comercială *conținênd peste 500 de terminĭ comercialĭ și financiarĭ,* cu esplicările de lipsă. Sperăm că publicația de față va contribui mult la unificarea stilului și al terminilor comercialĭ, carĭ până acum în mare parte era neprecișĭ, corupțĭ și rĕu întrebuințațĭ. Credem, că băncile nóstre vor sci aprecia acéstă publicațiune și o vor sprijini cu tótă căldura. De vîndare se află la *librăria archidiecesană în Sibiiu,* la *tipografia A. Mureșianu* și la libraria *Ciurcu în Brașov* cu prețul netto (adecă cu porto cu tot) de *cor. 3.50,* ér pentru România *Lei 4.*

„Fóia Școlastică" din Blașiŭ Nr. 18 are următorul sumar: 1. Proiectele lui Berzeviczy. 2. Arta pedagogică și calitățile personale ale învĕțătorului, de V. Costăchescu. 3. Rĕsboiul și șcóla. 4. Cum se respectă drepturile învĕțătorilor. 5. Socialismul. 6. Corespondență. 7. Consemnarea membrilor reuniunei învĕțătorilor din archidiecesa A.-Iulia și Făgăraș. 8. Apel. 9 Convocare (învĕț. din ținutul Hațegului pe 27 Oct. la Lupenĭ). 10. Rugare către abonații restanțierĭ de a achita abonamantul până la 3 Noemvrie.

ULTIME SCIRI.

Viena, 7 Noemvrie. Partidele germane au adus resoluțiunĭ, cerênd suprimarea facultății italiene din Innsbruck. Guvernul însĕ a declarat, că în împrejurările actuale nu póte ceda.

Mukden, 7 Noemvrie. Tóte localitățile în interiorul zonei de operațiunĭ japonese au fost devastate.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

---

său și mĕ întroduse într'o cameră, singura care era mobilată cu nisce mobile vechĭ hărtănite.

D-l Batesford puse sfeșnicul pe masă și scóse din geamantan câte-va franzele, șuncă, două butelii de vin și două pahare. Umplù paharele și îmĭ oferi.

— Hoho! îmĭ disei eu, omul ăsta vré sĕ mĕ îmbete și am rĕspuns că nu beau.

M'am înșelat. D-l Batesford nu-mĭ dedea zor sĕ beau. Din contră par' că se bucura, că-i rĕmâne lui mai mult. Puse paharele înaintea sa și le goli unul după altul.

— Fórte bine! Cel puțin vinul tare de Bordeaux îi va deslega limba, căcĭ tăcerea asta mormîntală îmĭ era insuportabilă.

Curios însĕ, vinul a avut tocmai efectul contrar. Fața îi deveni și mai palidă și după-ce goli ultimul păhar i-se închise pleópele și adormi. Din horcăitul lui sinistru deduceam că trebue sĕ aibă visurĭ teribile. Mĕ apropiu de dênsul și îi strig:

— Deștéptă-te d-le Batesford! Ițĭ este rĕu? Ai beut prea mult vin!

Șĭ-a ridicat pentru un moment pleópele și zăriĭ albușul ghețos al ochilor. Pleópele însĕ se lăsară în jos din nou și horcăitul reîncepù.

Mĕ cuprinse o furie. Aș fi vrut sĕ-l scutur și sĕ-l trezesc, dér pe fața lui observaiŭ un sarcasm demonic, care mĕ făcù sĕ încremenesc. Diminéța nu avuse espresia asta fiorósă. Mĕ uit la ciasornic și caut sĕ-mĭ îndreptez gândul în alte părțĭ. Imposibil! Ochii mi-se atrăgeau cu putere magnetică la fața lui.

Stetea lăfăiat în jilț cu piciórele întinse. Surtucul îi era desfăcut și din buzunar se vedea diarul „Morning Chronicle!" Cum l'a ascuns dinaintea mea! Trebue sĕ fie vr'un mister la mijloc. Mi-am luat inima în dințĭ și am scos încet fóia din buzunar.

Evenimentele de la 1803. Napoleon! Conjurațiunea contra Corsicanului! etc. La ultima pagină un necrolog cu cruce. Mĕ uit. Cetesc de două orĭ, de trei orĭ. Se póte? Anul, numele, locul, se potrivesce! Sfinte Dumnedeule!

Se póte? Eu care de două óre aștept stafia, am petrecut tótă séra în societatea ei.

Edgar Batesford s'a sinucis înainte cu 60 anĭ în etate de 25 anĭ, aicĭ lângă acéstă masă, tăindu-șĭ beregata cu briciul.

In clipa acésta un ciasornic de la un turn îndepărtat suna două-spre-dece. La ultimul sunet, capul dormitorului a cădut îndĕrĕt, și la gât zăriĭ o tăietură îngustă roșie.

Am vrut sĕ țip dér glasul mi-s'a oprit în gât — deși capul lui Batesford din nou se ridicase. Mĕ repedii la feréstră sĕ sar afară. Cum am deschis'o însĕ, vîntul stînse lumînarea și prin întuneric audiam tîrșăitul pașilor lui Batesford, care venia după mine.

Din norocire n'am sărit de sus. Eram întreg. Am luat'o într'o fugă până la cârciuma cea mai apropiată, unde am așteptat óra trenului. Cârciumarul mi-a povestit, că pe când era încă copil, ultimul stăpân al castelului s'a sinucis pentru datorii de cărțĭ și de atuncĭ în fie-care an se întórce în nóptea aniversării morții sale. Nevasta lui a zărit și astădĭ lumină în camera, unde s'a sinucis. Și stupiditatea asta de necredut o ascultam, alb ca părĕtele, ca și nevasta lui.

A doua séră la ședința „Făcliei" mi-am povestit aventura. Am retăcut firesce detailurile cu frica și fuga, și m'am restrîns la datele pe carĭ le-am credut inevitabile.

Membrii m'au ascultat cu atențiune încordată, numai publicistul Tooms zimbia ironic.

— Ceea-ce este mai important, dise președintele nostru, este că în acea óră ai credut în adevĕr în esistența stafiei?

— Da... adecă... în acea óră grozavă cred că și d-vóstră ațĭ fi credut.

— Ura! Am câștigat rĕmășagul — strigà atuncĭ Tooms.

S'a produs o învălmășală, proteste etc. Tooms însĕ luà cuvîntul:

— D-l Knight n'a spus decât un sfert din cele întîmplate. El șĭ-a pierdut în acel moment buna chibzuială. Tótă comedia a fost înscenată de un actor, amic al meu, care a studiat timp de-o sĕptĕmână în cârciuma din Marshland legendele despre castel și șĭ-a jucat rolul escelent. Atitudinea lui misteriósă, somnul, horcăitul, tóte au fost prefăcătorii. Paliditatea și tăietura erau văpseală! Până și vinul de Bordeaux încă a fost falsificat ca sĕ nu fie prea tare. Numai bancnota depusă la d-l Knight nu e falsificată și pe care am câștigat'o în rĕmășag de la d-l președinte.

Incă în séra aceea mi-am dat dimisia din secretariat și până în diua de astădi mĕ înroșesc, când mĕ gândesc la stafii.

— *st.* —

Nr. 2832—1904.

PUBLICAȚIUNE.

Casele moștenitorilor după **Nicolae Mocanu** situate în Brassó cetate, strada castelului Nr. 50—52 induse în cărțile funduare ale orașului Brassó, 31 și 32 Nr. Top. 4896, 4897, 4898 4899, **sĕ vor vinde la licitație,** publică orală, séu prin oferte, **Joi în 24 Novembrie 1904.** s. n. la 9 óre a. m. în cancelaria oficiului orfanal strada Porți Nr. 63,

Oferte în scris timbrate cu una cor. și provĕḑute cu vadiu de 5% după suma oferită se vor primi până în 24 Novembrie 1904 la órele 2 a. m. de către conducătorul oficiului orfanal orășenesc. Tot acolo se póte vedea și condițiunile licitației și a vênḑărei.

Brassó. Din ședința oficiului orfanal orășenesc ținută în 28 Oct. 1904.

1—3,1549.

Nr. 258—1904.

Concurs.

Pentru liferarea a 100—150 stânjenĭ de lemne de fag pe seama Băilor Eforiei școalelor centrale gr. or. române din loc, se publică prin acésta concurs, cu termin de 10 ḑile dela publicare.

Ofertele au să fie adresate Eforiei școlare.

Brașov, 24 Oct. st, v. 1904.

Eforia școlelor centrale române gr. or. din Brașov.